

Bakker) waren samen met een illegaal blad: *Ons Vrije Nederland*, toegelaten en omtrent Bosch van Rosenthal was bepaald dat hij als persoon van de GAC deel uitmaakte. Dekte de GAC nadien de gehele illegaliteit? Neen. Talloze kleinere illegale bladen en talloze kleine groepen tot steun aan onderduikers waren er niet in vertegenwoordigd en evenmin verscheidene belangrijke spionagegroepen en de organisaties voor 'piloten'-hulp.

De groepen van de linker-sectie hadden op het standpunt gestaan dat de illegaliteit na de bevrijding een staatkundige taak diende te hebben, maar dat was door de groepen van de midden- en de rechter-sectie in zijn algemeenheid afgewezen, zij het dat die groepen er akkoord mee waren gegaan dat de GAC van de vier-en-vijftig te benoemen leden van een naoorlogse Nationale Adviescommissie er achttien zou voorstellen en omtrent de zes-en-dertig die door het Vaderlands Comité zouden worden voorgesteld, zich zou uitspreken of die voor haar aanvaardbaar waren. Tot die gemeenschappelijke voorstellen was het begin mei '45 nog niet gekomen.

Na de bevrijding trad de GAC in de openbaarheid. Zij vestigde een eigen bureau in Amsterdam en spoedig kregen andere dan de al genoemde illegale organisaties het recht, er een vertegenwoordiger in te benoemen: één illegaal blad: *De Vonk*, drie spionagegroepen: de groep-Albrecht, de Geheime Dienst Nederland en Rolls Royce, nog een tweede 'Vrije Groep': de groep-Gerretsen, voorts de Centrale Kunstenaars Commissie, het Hooglerarencontact en de Bezige Bij (die als legale uitgeverij het in de illegaliteit begonnen werk voortzette) en tenslotte, op grond van het aandeel dat Indonesische studenten aan het illegale werk hadden gehad, de *Perhimpoeanan Indonesia*, het in de jaren '20 opgerichte verbond van Indonesiërs die in Nederland studeerden.¹

¹ In de regel bleven diegenen die in een bepaald verband illegaal actief waren geweest, onderling contact behouden. Dat werd natuurlijk bevorderd in al die gevallen waarin een illegaal blad legaal werd voortgezet, hetgeen het geval was bij *Het Parool*, *Trouw* en *De Waarheid* die als dagbladen, en bij *Vrij Nederland*, *Je Maintiendrai*, *De Vrije Katheder*, *De Vrije Kunstenaar*, *Christofoor* en *De Vonk* (tot *De Vlam* herdoopt) die als periodieken werden voortgezet. Van de drie grote illegale organisaties de RVV, de OD en de LO/LKP viel evenwel de RVV spoedig uiteen. Het kader van de OD handhaafde het onderling verband en bij de LO/LKP was sprake van een duidelijke voortzetting. De LO/LKP was ook de enige die over aanzienlijke eigen fondsen beschikte: ca. f 2 mln, die de organisatie als restant bezat van de ten behoeve van onderduikers verzamelde gelden. Daarmee werd een eigen bureau opgericht dat o.m. een weekblad, *De Zwerver*, uitgaf (ds. F. Slomp, een van de grote figuren uit de LO, had zich 'Frits de Zwerver' genoemd) en een breed opgezette geschiedschrijving van